

<http://physicsweb.org/article/news/6/2/18>

2002/02/22

جايزه برای زمین فیزیک و اپتوالکترونیک

زمین فیزیک پیشه‌ی بریتانیایی (دان مکنزی [1] از دانشگاه کمبریج [2]) جایزه‌ی کرافر [3] امسال را برای پژوهش‌های پیشگامانه‌اش در مورد تکتونیک صفحه‌ها بردا. مبلغ این جایزه 500 000 دلار آمریکا است. این جایزه را فرهنگستان سلطنتی علوم سوئد می‌دهد، در زمینه‌ها بی که جایزه نوبل [4] داده نمی‌شود. جایزه‌ی رنک [5] در زمینه‌ی اپتوالکترونیک را هم سه گروه، برای اختراق توری بُرگ [6] تار، تومونگاری با هم دوسي اپتیکی، و لیزرهای با کاواک عمودی برداشتند.

مکنزی در دهه 1960 پیشنهاد کرد پوسته‌ی زمین از صفحه‌ها بی صلب و متحرک ساخته شده است و اثر برهم‌کنش این صفحه‌ها در تولید زمین‌لرزه و آتش‌شانی را بررسی کرد. این نظریه، امروز در زمین‌شناسی نقشی محوری دارد. پژوهش‌های بعدی مکنزی در مورد اثر گرانش زمین بر ساختار پوسته‌ی آن، طی همکاری او با دانش‌پیشه‌های ناسا [7]، در مورد سیاره‌ی ناهید هم تعمیم داده شد. در این کار، با استفاده از داده‌های گرانشی که فضایی‌پیمای مژلان [8] در دهه 1990 جمع کرده بود، سطح ناهید را بررسی می‌کردند. مکنزی سازوکارهای مسئول بعضی از عارضه‌های سطحی بهرام را هم تعیین کرد. مکنزی 18 سپتامبر در ستکهلم جایزه را از پادشاه سوئد می‌گیرد.

جايزه‌ی رنک به سه گروه به خاطر نقش‌شان در اپتوالکترونیک می‌رسد. سه گروه حدود 40 000 پاؤند است. گروه کن هیل [9] از مرکز پژوهش‌های مخابرات [10] در اتاوای کانادا، گروه برايان گارسايد [11] از دانشگاه مک‌مستر [12] در کانادا، و جرالد ملتز [13]، ویلیام مُری [14]، و همکارانشان از مرکز پژوهشی یونایتد تکنالوژیز [15] در کانیکتیکات ایالات متحده، به خاطر اختراق توری بُرگ تار جایزه گرفته‌اند.

در سیستم‌های مخابراتی، توری بُرگ را به گسترده‌گی برای افزایش ظرفیت تارهای

نوری به کار می‌برند. سیگنال‌های با طول موج‌های مختلف، درون تار نوری مسیرهای مختلفی می‌پیمایند. به این ترتیب، می‌شود از یک تار تعداد زیادی سیگنال گذراند. با توری بُرگ طول موج سیگنال‌های منتقل شونده را جایه‌جا می‌کنند تا ظرفیت تار بیشینه شود، و سیگنال‌های اولیه را در گیرنده بازیابی می‌کنند.

چیمز فوجیمُتو [16] و لریک سوانِسن [17] از مؤسسه‌ی فناوری ماساچوست [18]، و کارمن پولیافیتو [19] از مرکز چشم نیو انگلند [20] در باستان، به خاطر بارآوری تومنگاری با همدوسی اپتیکی جایزه گرفته‌اند. این روش (که بر اساس تحلیل نور پراکنده از بافت‌های زیستی است) همین حالا هم برای درمان نقص‌های چشم به کار می‌رود و شاید در آینده‌ی نزدیک بشود از آن برای آشکارکردن سرطان و تصویربرداری از مسیر گوارشی استفاده کرد. کینیچی ایگا [21] از مؤسسه‌ی فناوری توکیو، و رایرت یرنام [22] و دانلد سایفرس [23] از شرکت زیراکس [24]، به خاطر بارآوری لیزرهای با کاواک عمودی با گسیل سطحی (وی‌سی‌سل) [25] جایزه گرفته‌اند. در وی‌سی‌سل نور تقویت شده، از طریق یک بازتابنده‌ی طراحی شده در بالای کاواک لیزر گسیل می‌شود؛ برخلاف لیزرهای معمولی، که در آن‌ها نور از سطح جانبی کاواک گسیل می‌شود. وی‌سی‌سل کوچک‌تر از لیزرهای معمولی با گسیل از لبه است، و ساختن آن هم ساده‌تر است. وی‌سی‌سل‌ها را به گستردگی در مخابرات و برای ذخیره کردن اپتیکی داده به کار می‌برند. جایزه‌ی زنک را 25 فوریه در انجمن سلطنتی پژوهشی [26] در لندن می‌دهند.

- [1] Dan McKenzie
- [2] Cambridge University
- [3] Crafford
- [4] Nobel
- [5] Rank
- [6] Bragg
- [7] NASA
- [8] Magellan
- [9] Ken Hill
- [10] Communications Research Centre

- [11] Brian Garside
- [12] McMaster University
- [13] Gerald Meltz
- [14] William Morey
- [15] United Technologies Research Centre
- [16] James Fujimoto
- [17] Eric Swanson
- [18] Massachusetts Institute of Technology
- [19] Carmen Puliafito
- [20] New England Eye Center
- [21] Kenichi Iga
- [22] Robert Burnham
- [23] Donald Scifres
- [24] Xerox Corporation
- [25] vertical cavity surface emitting laser (VCSEL)
- [26] Royal Society of Medicine